

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kfv.III.37.109/2024/3.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Gyurán Ildikó előadó bíró, Dr. Farkas Katalin bíró, Dr. Sugár Tamás bíró, Dr. Bérces Nóra bíró

A felperes: felperes1 (cím1) – személyesen eljáró

Az alperes: Belváros-Lipótváros Budapest Főváros V. kerület Önkormányzat Képviselő-testület (1051 Budapest, Erzsébet tér 4.)

Az alperes képviselője: dr. Kiss Imre László Ügyvédi Iroda (cím2; eljáró ügyvéd: dr. Kiss Imre László)

A per tárgya: szociális ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes, 18. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: a Fővárosi Törvényszék 2023. november 9-én kelt 107.K.702.622/2022/17. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2018. szeptember 5-én tömegközlekedési támogatás megállapítását kérte gyermek gyermeke jogán (a továbbiakban: kérelem) a Belváros-Lipótváros Budapest Főváros V. kerület Önkormányzat Polgármesterétől (a továbbiakban: elsőfokú hatóság). Az elsőfokú hatóság a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 42.K.31.389/2019/9. számú ítéletével (a továbbiakban: jogerős ítélet), majd ezt követően a Fővárosi Törvényszék

22.K.706.214/2020/8. számú, a Kúria Kfv.III.37.178/2021/12. számú (a továbbiakban: Kúria ítélete) felülvizsgált ítéletével elrendelt harmadik ízben megismételt eljárása során felhasználta a felperesnek a kedvezményes élelmiszer-vásárlási jogosultság megállapítására irányuló kérelmére indult eljárás során keletkezett okirati bizonyítékokat. Ebben az eljárásban a megkeresett hatóságok megkísérelték a környezettanulmány elkészítését, azonban egyik helyszínen sem sikerült a felperessel felvenni a kapcsolatot a címeken hagyott írásbeli értesítőket követően sem.

[2] A Kúria ítéletével elrendelt megismételt eljárás során az elsőfokú hatóság megkereste a Magyar Posta Zrt.-t, aki azt a tájékoztatást adta, hogy a felperes 2015. február 20. napjától kérte a postai küldeményeire utánu küldés szolgáltatást 2020. június 30. napjáig, majd 2021. január 1. napjától év végéig aCím3-ra. Az elsőfokú hatóság megkereste a Közterület-felügyeletet is, aki azt a tájékoztatást adták, hogy a felperes 2018. március 27-én váltott ki lakossági várakozási hozzájárulást 2019. január 31. napjáig, amelyet ezt követően 2019. évben, 2020. évben és 2021. évben is kiváltott.

[3] Ezt követően az eljárás eredményeként az elsőfokú hatóság a XI/G-30018/16/2022.számú határozatával a kérelmet elutasította. Döntésének indokolásában utalt a Kúria ítélete szerinti iránymutatásra és rámutatott, hogy Belváros-Lipótváros Budapest Főváros V. kerület Önkormányzat Képviselő-testületének a gyermekvédelmi ellátásokról szóló 26/2016. (XI. 22.) rendeletének (a továbbiakban: Ör.) 5. § (4) bekezdése szerint a 7. § (1) bekezdésében említett tömegközlekedési támogatás az Kerület2-ben lakcímmel rendelkező és életvitelszerűen is a kerületben élő személyek részére állapítható meg, a bizonyítási eljárás során azonban kiderült, hogy a felperes erre nem jogosult.

[4] A felperes fellebbezése alapján eljár alperes a 222/2022. (VI. 30.) számú határozattal kiegészített 140/2022. (V. 19.) számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Álláspontja szerint az elsőfokú hatóság a feltárt és a felperes által előterjesztett bizonyítékokat okszerűen értékelve jutott arra a következtetésre, hogy a felperes és családja életvitelszerűen nem a bejelentett lakóhelyén élt.

[5] Rámutatott, hogy az elsőfokú hatóság sem a felperes 2020. március 4-én benyújtott nyilatkozatát, sem a védőnő nyilatkozatát, sem a védőnő tanúvallomását nem zárta ki a bizonyítékok köréből, azonban azok nem bizonyítják, hogy a felperes a bejelentett lakóhelyén élt. Azok a tények, hogy a felperes a Kerület1-i lakóingatlan címére postai utánu küldési szolgáltatást vett igénybe, mert annak a postának hosszabb a nyitvatartási ideje, a gyermekei a Kerület1-be jártak óvodába, iskolába, délutáni különórákra, a felperes és férje munkahelye a Kerület1 közelében volt, azt erősítették, hogy a felperes és családja életvitelszerűen nem az Kerület2-i lakásban élt. Sem az, hogy az egyik gyermek a Kerület3-ba járt iskolába, sem a védőnői feljegyzés és nyilatkozat, sem pedig a bérlő nyilatkozata nem bizonyítja az Kerület2-i ottlakást.

Az elsőfokú ítélet

[6] A törvényszék ítéletével a keresetet elutasította.

[7] Kimondta, hogy a jogerős ítélet a tényállás tisztázatlansága, és a felperes általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi XL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 76. §-ában szabályozott garanciális eljárás jogainak sérelme miatt kötelezte új eljárásra az elsőfokú hatóságot. Kizárta a bizonyítékok közül a postai küldemények feladása helyének vizsgálatát, és előírta a védőnői nyilatkozat értékelését.

[8] A felperes álláspontjával szemben a jogerős ítélet nem tette kötétté a bizonyítást, azt meghagyta az eljáró hatóság hatáskörében, nem írt elő sem kötelezően beszerzendő tanúvallomást, sem kötelezően lefolytatandó helyszíni szemlét. Ezzel azt fejtette ki, hogy a felperes által a perben indítványozott bizonyítás alapvetően nem a perre, hanem a közigazgatási eljárásra tartozik. A jogerős ítélet a tényállás további tisztázását írta elő, figyelemmel arra, hogy az addig rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem volt bizonyított, hogy a felperes és családja nem élt a bejelentett lakóhelyen.

[9] A védőnő nyilatkozatával kapcsolatban a jogerős ítélet előírta, hogy a megismételt eljárásban az alperes azt nem zárhatja ki. Az alperes okszerű indokát adta annak, hogy a védőnő nyilatkozata és tanúvallomása miatt nem alkalmas a bizonyítandó tény bizonyítására. Nem minősül bizonyíték kirekesztésének az, ha a hatóság szerint ezzel nem bizonyítható az, hogy a felperes és családja az Kerület2-ben élt.

[10] A megismételt eljárásban a hatóság bizonyítékok beszerzésére irányuló eljárást is lefolytatott (megkereste a Magyar Posta Zrt.-t és a Közterület Felügyeletet, értékelte az ügyfél nyilatkozatait a megismételt eljárás során), tehát nem csupán a bizonyítékok újraértékelését végezte el.

[11] A jogerős ítélet nem írta elő, hogy a felperes együttműködését igénylő bizonyítási eszközt kellene az alperesnek beszereznie, így az alperes azt nem is róta a felperes terhére, hogy nem működött együtt a hatóságokkal.

[12] Az Ör.-ben található életvitelszerűség fogalma az életvitelszerű otthlakást kizárja, ha az érintettnek máshol is van olyan lakása, amelyet rendeltetésszerűen használ. A felperes és családja hétvégéken és a nyári szünetben nem a bejelentett lakóhelyén, hanem a Kerület1-i lakóingatlanban élt, életvitele így általa elismerten nem kötötte teljesen a bejelentett lakóhelyéhez.

[13] Sem a felperes és férje járművének Kerület2-i parkolási engedélye, sem az Kerület2-i egészségügyi szolgáltatások igénybevétele, sem a felperes nevére szóló elektromos energiafelhasználást igazoló számla nem bizonyítja az Kerület2-i otthlakást.

[14] A gyermekek iskolája és az iskolán kívüli egyéb elfoglaltságuk is a Kerület1-ben volt, valamint a felperes és férjének a munkahelye is a kerületben található lakóingatlanhoz közelebb volt, amelyek azt a tényt támasztja alá, hogy a felperes és családja a Kerület1-ben található életvitelszerű tartózkodásra berendezett lakásban élt.

[15] Okszerűen utasította el az újabb helyszíni szemle lefolytatását az alperes, mivel a felperes és családja által is elismerten 2020-ban sem éltek az Kerület2-i lakásban.

[16] A felperes férjének tanúkenti meghallgatásának mellőzése nem jelent tisztességtelen eljárást, hanem a bizonyíték bizonyításra való alkalmassága előzetes értékelésének logikus következménye.

[17] Álláspontja szerint az alperes a bizonyítási eljárást lefolytatva sikeresen bizonyította, hogy a felperes és a családja életvitelszerűen nem az Kerület2-ben élt.

[18] A bíróság meggyőződése szerint az Ör. nem ütközik más jogszabályba, ezért mellőzte a Kúriánál az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálatára irányuló eljárásra vonatkozó indítványt.

[19] A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes határozata a kereseti kérelemben hivatkozott kifogások mentén nem volt jogszabálysértő.

A felülvizsgálati kérelem

[20] Az ítélettel szemben jogszabálysértésre hivatkozással a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérve.

[21] A felülvizsgálati kérelem befogadása körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira, valamint b) pontjára hivatkozott.

[22] Kifejtette, hogy a jogerős ítélet sérti többek között a Kp. 2.§ (4) bekezdését, 78.§ (2), (5) és (6) bekezdéseit, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279.§ (1) bekezdését, 346.§ (4) és (5) bekezdést, valamint az Alaptörvény 28. cikkét.

[23] A Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontjával kapcsolatban kifejtette, hogy a szabályos bizonyítás fogalma körében a bizonyítékértékelések területén a kúriai határozatok széttartóak, amely jogbizonytalanságot okozhat mind a bírósági, mind a közigazgatási szervek eljárásában.

[24] A Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjával és b) pontjával kapcsolatban részletesen kifejtette aggályait az alperesi határozattal és a bíróság ítéletével szemben. Érvelése szerint a keresetlevelében már részletesen kifejtett indokok mentén az alperes határozata többek között azért tekinthető semmisnek, mert az ítélet nem oldotta fel a jogerős ítélet által ellentmondásosnak minősített adatokat az alperesi határozatban, semmilyen érdemi vizsgálatot nem folytatott le, csupán megismételte az alperes téves álláspontját. A jogerős ítélet tartalmazott olyan utasítást is, hogy az alperesnek a felperes javára szolgáló bizonyítékokat is értékelnie kell, ennek megfelelően a már megsemmisített alperesi határozatban is kell, hogy legyen olyan adat, amelyet szükségszerűen felperes javára kellett volna értékelni.

[25] Álláspontja szerint a bíróság a védőnői nyilatkozatokkal a logika szabályaival ellentétesen értékelte. A védőnő által észlelt tárgyak az iskolás gyermekek mindennapi kellékei, amit mindig használnak, a tanulási kötelezettségük teljesítésének elengedhetetlen kellékei, így okszerűen fakad ebből az, hogy ezek a tárgyak abban a lakásban voltak, ahonnan aznap iskolába indultak, és ahová vissza is tértek. Véleménye szerint önmagában már ez kimeríti az Kerület2-i lakásban az életvitelszerűség fogalmát.

[26] Szintén logikátlan bizonyítékértékelést fogadott el a bíróság a munkahely és az életvitelszerű tartózkodás körében.

[27] Az alperes megsértette a bizonyítékok „újraértékelésének” tilalmára vonatkozó kúriai utasítást, valamint a jogerős ítélet által kirekesztett bizonyítékokról is rendelkezett. Az alperesi határozat semmiséget a bíróságnak hivatalból kellett volna vizsgálnia, azonban a döntését a jogellenesen kirekesztett, semmisség megállapítására alkalmas bizonyíték vizsgálata nélkül hozta meg. A bíróságnak az előzményperben lefolytatott bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékokat is be kellett volna vonnia a perbe, akkor is, ha azt az alperes nem tette meg a határozatában.

[28] A bíróság által meghatározott tényállás akkor felel meg az eljárásjogi szabályoknak, ha az összhangban áll a periratokkal, és okszerű, helyes következtetéseken alapszik. A törvényszék ítélete az alperesi határozat irreleváns kiegészítésekkel ellátott megismétlése.

[29] Az alperes rosszhiszeműséget feltételezett a felperes részéről, azonban a felperes az eljárás során végig együttműködő volt, a magatartása nem irányult a hatóság munkájának akadályozására, illet az alperes sem igazolt.

[30] Érvelése szerint az alperes bizonyítékai kivétel nélkül közvetettek és szubjektívek, a felperes által még 2018-ban, valamint a jelen perben is indítványozott közvetlen és objektív bizonyítási indítványai azonban elutasításra kerültek.

[31] Az Ör. más jogszabályba ütközésének vizsgálatára irányuló eljárás lefolytatásának szükségességét fenntartja. A bíróság érdemben nem bírálta el a normakontrollra vonatkozó indítványát.

A Kúria döntése és jogi indokai

[32] A felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[33] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[34] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet – a felperes befogadási kérelmében megjelölt indok mellett – a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi befogadási ok alapján megvizsgálta, és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[36] A felülvizsgálati bíróság mindenekelőtt hangsúlyozza, a befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[37] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont –érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn.

[38] Alapot adhat a felülvizsgálatra az is, ha a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat ugyan kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel már nem támogatható.

[39] A Kúria 7/2023. Jogegységi határozatában a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja első fordulatának értelmezése körében kifejtette, konjunktív feltételként kell vizsgálni egyrészt azt, hogy az adott elvi jelentőségű jogkérdésben a Kúria BHGY-ban közzétett határozatában korábban már állást foglalt-e, másrészt pedig azt, hogy a felvetett jogkérdésben vannak-e olyan eltérő bírói döntések, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat széttartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült vagy ennek veszélye áll fenn. Következésképpen a befogadás egyik feltétele, hogy a felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a Kúria még nem foglalt állást.

[40] A Kúria megítélése szerint azonban sem az ítélet, sem a felperes felülvizsgálati kérelme nem vetett fel olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn, ilyet a Kúria nem tárt fel jelen ügyben. A bíróság döntése a kúriai gyakorlatnak megfelelő, nem vetett fel olyan aggályokat, amely az ügy befogadását megalapozná.

[41] Mindemellett hangsúlyozza a Kúria, a felülvizsgálati eljárás olyan rendkívüli perorvoslat, amely a Kp. 115. § (1) bekezdésében felsorolt jogerős határozatokkal szemben vehető igénybe azok jogszabálysértő mivoltára, vagy a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással. A felülvizsgálati eljárás tárgya tehát a bíróság jogerős határozata, ekként a félnek felülvizsgálati kérelmében a jogerős határozatban foglalt jogi érveléssel kell ütköztetnie saját érveit (BH2020. 331.; Kfv.VII.45.168/2022/7.; Kfv.III.45.073/2023/9.). A félnek tehát felülvizsgálati kérelmében – a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjából is fakadóan – azt kell kifejtenie, hogy mely okból tartja jogszabálysértőnek a jogerős ítéletet, ezen érvelését pedig a bíróság által megsértett jogszabályhely pontos megjelölésével kell alátámasztania. A Kúria gyakorlata épp ezért következetes abban a tekintetben, hogy ha a fél felülvizsgálati kérelmében csupán a keresetlevelében foglaltakat ismétli meg, úgy a kérelem lényegében alkalmatlan a Kúria előtti eljárásra, hiszen az értelemszerűen nem tartalmazhatja a kúriai felülvizsgálat tárgyát, azaz az arra vonatkozó jogi érvelést, hogy a jogerős bírósági döntés miért jogszabálysértő (BH2015. 241.; Kfv.I.35.626/2015/2.; Kfv.II.37.750/2022/2.).

[42] A felperes felülvizsgálati kérelmének egy részében megismételte a keresetlevelében foglaltakat, vitatva az alperes eljárását és döntését, így ezen szövegrészek értelemszerűen nem is tartalmazhatnak arra vonatkozó érvelést, hogy a felperes milyen okból tartja jogszabálysértőnek magát a jogerős ítéletet. Erre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelemnek ezen részeit érdemben nem vizsgálhatta a befogadásról való döntés körében sem.

[43] Társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva – Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont – a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. E befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon. A Kúria szerint azonban jelen ügy a jogalanyok széles körét sem közvetett, sem közvetlen módon nem érinti, rájuk semmilyen formában nincs kihatással. A Kúria továbbá nem észlelte a felülvizsgálati kérelemben foglalt jogkérdések tömeges számban történő előfordulását sem.

[44] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerint a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás

tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti. A kógens, Kp. 117. § (4) bekezdés rendelkezéséből következően ezen befogadási ok fennállását indokolni kell, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében.

[45] A felperes a felülvizsgálati kérelmében alapvetően az eljáró bíróság bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét sérelmezi, a bizonyítékok újraértékelését kéri. A következőes kúriai gyakorlat szerint azonban a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálati eljárásban eredménnyel csak akkor támadható, ha jogszabálysértés állapítható meg a felülvizsgálni kért ítéletben megállapított tényállással összefüggésben, mert az nyilvánvalóan helytelen, kirívóan okszerűtlen vagy logikai ellentmondást tartalmazó következtetésen alapszik (Kfv.III.37.768/2022/7., Kfv.VII.37.077/2023/2.).

[46] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében megvizsgálta az alperes által feltárt tényállást és értékelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat, a csatolt okiratokat, amely során kialakított álláspontja és az abból levont következtetések kiderülnek a határozat indokolásából. Önmagában az, hogy a felperes nem ért egyet a bizonyítás eredményének jogerős ítélet szerinti mérlegelésével, és a bizonyítékok újraértékelésével lényegében saját álláspontja elfogadását kéri, nem elegendő a felülvizsgálati kérelem Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadásához.

[47] A Kp. 117. § (4) bekezdés második mondata értelmében a 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A felperes felülvizsgálati kérelmében ilyen döntésre nem utalt, következésképpen ezen ok alapján sem volt helye a befogadásnak.

[48] Összességében a Kúria megállapította, a felperes felülvizsgálati kérelme felsőbb bírósági iránymutatást igénylő kérdést nem vet fel, ezért a Kúria a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatására nem látott indokot.

[49] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdés alapján megtagadta.

Az alkalmazott jogszabályok

[50] Kp. 118. § (1) és (2) bekezdés

A döntés rövid tartalma

[51] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira, valamint b) pontjára hivatkozással a felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

Záró rész

[52] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[53] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadása tárgyában a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2024. február 14.

Dr. Sperka Kálmán s.k.

a tanács elnöke Dr. Gyurán Ildikó s.k.

előadó bíró

Dr. Farkas Katalin s.k.

bíró

Dr. Sugár Tamás s.k.

bíró

Dr. Bérces Nóra s.k.

bíró

A kiadmány hitelével:
tisztviselő

